

Дамян Дамянов

Поглеждам се и сам си
думам

Поглеждам се и сам си думам:
„Туй ти ли си, безстрашен мой?
Какво така глава си клюмнал?
Какво си се предал, герой?

Загуби, да, загуби доста –
години, младост, идеал,
но още е писецът остър,
и твоят лист е чист и бял.

Оръжието ти това е,
това е бойното поле.
Кафезът ти е тази стая,
но е душата ти с криле!“

Поглеждам се. И сам, безумен,
с душа катеря своя връх,
там, в листа, дума подир дума,
дордето падна от куршума
на своя най-последен дъх.

22. XI. 1994 г.

КРАЙ

© 1994 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Вася Константинова

Публикация

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN 954-8100-03-7

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8571>]